TARANGA. 14.

अथ विन्ध्यान्तरे तत्र वत्सराजस्य तिष्ठतः
पार्श्वं चण्डमहासेनप्रतीहारः समाययौ । 1
स च आगत्य प्रणाम्य एनं राजानम् इदम् अब्रवीत्,
राजा चण्डमहासेनस् तव संदिष्टवान् इदं । 2
युक्तं वासवदत्ता यत् स्वयम् एव त्वया हृता,
तदर्थम् एव हि मया त्वम् आनीत इह अभवः । 3
संयतस्य च न एव इह दत्ता एषा ते मया स्वयं,
न एवम् अस्मासु ते प्रीतिर् भवेद् इति विशङ्किना । 4
तद् इदानीम् अविधिना मम अस्या दुहितुर् यथा
न विवाहो भवेद्, राजन् प्रतीक्षेथास् तथा मनाक् । 5
गोपालको हि नचिराद् अत्र एव एष्यति मत्सुतः,
स च अस्याः स्वसुर् उद्वाहं यथाविधि विधास्यति । 6
इति इमं वत्सराजाय संदेशम् अवधार्य सः
तत् तद् वासवदत्तायै प्रतीहारो न्यवेदयत् । 7
ततः सानन्दया साकं तया वासवदत्तया
हृष्टो वत्सेश्वरस्य चक्रे कौशाम्बीगमने मनः । 8

Digitized by Google